

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA, Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași, tel/fax 211 273, e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602, e-mail: redactor_sef@yahoo.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

CHENAR LITURGIC AL ACESTEI DUMINICI

- ◆ **Preoți slujitori :**
  - ◆ P.C. Preot Paroh Mihai Mărgineanu
  - ◆ Preot II Iustinian Ionuț Răduc
- ◆ **Strană:**
  - ◆ Diac. Ghinuță Scopus
  - ◆ Gabriel Diaconu
- ◆ **Corul Parohial:**
- ◆ **Sopran:**
  - ◆ Cristina Grigoraș, Mirela Palamariu, Otilia Pop
- ◆ **Alto:** Simona Casian, AnneMarie Bisoc, Ramona Zaharia
- ◆ **Tenor:**
  - ◆ Radu Casian

- ◆ **Bass:**
  - ◆ Cătălin Pop, Victor Zaharia
- ◆ **Parolisier:**
  - ◆ Consilier Neculai Cimpoi
- ◆ **Asistenți liturgici:**
  - ◆ Epitrop Vasile Crivoi,
  - ◆ Consilier Vasile Arămeanu
  - ◆ Alexandru Stratulat, Thomas-Robert Lorencz, Paul Sârbu, Vlad Macsimov
- ◆ **Ipodiaconi:**
  - ◆ Vlad Rozmarin, Cosmin Constantin Cocuz, Andrei-Oreste Mihnea, Teodor Danielescu, Radu Macsimov, Teodor Macsimov, Robert Postolache
- ◆ **Biblioteca parohială:**
  - ◆ Dumitrița Botezatu, Teodora Huncă

Cronică parohială

•Și anul acesta, ne-a învrednicit Bunul Dumnezeu să întâmpinăm Sărbătoarea Sfințelor Paști cu împliniri și realizări care ne fac biserica tot mai frumoasă. Evidențiem donația făcută de doamna Liliana Bălan, constând dintr-un rând de veșminte brodate și un set complet de acoperimente pentru Sfânta Masă din altar și sfințele vase, dar și crucea și ripidele pentru procesiune donate de familia Adrian și Adriana Găetan. De asemenea, cu sprijinul și implicarea nemijlocită a domnului Cimpoi Nicolae, am inaugurat noua alee pentru procesiunile religioase realizată pe circumferința parcului. Adresăm cu acest prilej mulțumiri și Părintelui Iustinian-Ionuț Răduc pentru implicarea sa în organizarea acțiunilor umanitare de Paști, dar și familiei Cezar și Maria Caluschi care ne-au acordat sprijinul material pentru a putea oferi ajutoare cu alimente și a achiziționa o mașină de spălat și detergentul necesar pe care le-am oferit unei familii nevoiașe cu cinci copii, greu încercate prin decesul prematur al mamei. **Rugăm pe Bunul Dumnezeu să răsplătească faptele lor bune**

◆ **Pentru săptămâna care urmează, ne propunem să finalizăm toate pregătirile și activitățile gospodărești, astfel încât să reușim a întâmpina așa cum se cuvine Sărbătoarea Hramului Parohiei noastre, Duminica Tomei. Inscriserile pentru susținerea prânzului pentru pelerini se fac la pangar, unde fiecare se poate anunța cu ceea ce va oferi.**

Programul Săptămânii luminate

- ◆ **Duminică, 27.04.2008** - ora 13.00
Vecernia Paștilor – Învierea a doua - În cadrul acestei slujbe se va citi Sfânta Evanghelie în mai multe limbi
- ◆ **Luni, 28.04.2008** – ora 8.00
Utrenie, Ceasuri și Sf. Liturghie.
- ◆ **Marti, 29.04.2008** – ora 8.00
Utrenia, Ceasurile și Sf. Liturghie - Pe parcursul acestor slujbe, preotul va pregăti pentru păstrare, Sfințele Taine pentru bolnavi, adică Sfânta împărtășanie peste tot anul.
- ◆ **Vineri, 2.05.2008**
- ora 7.00 – Slujba Agheazmei de Izvorul Tămăduirii
- ora 8.00 - Slujbe de pomenire pentru morții din parohia noastră la cimitirul Sf. Treime. **Nu se va oficia Sfântul Maslu.**

HRAMUL BISERICII NOASTRE

În **Duminica a doua după Paști, Duminica Tomii, este hramul parohiei noastre, în cinstea Sfântului Slăvitului Apostol Toma, patronul și ocrotitorul bisericii parohiale.**

Programul sărbătorii Hramului cuprinde următoarele manifestări religioase:

- ◆ **Sâmbătă, 3.05.2008**, ora 18.00
- Vecernie hram
- ◆ **Duminică, 4.05.2008**, începând cu ora 8.00 – Utrenia, Sfânta Liturghie, pomenirile pentru ctitori, precum și pentru toți cei răposați

Vă invităm cu drag să participați la aceste momente de rugăciune și bucurie duhovnicească !

Învierea lui Hristos - înnoirea noastră

În centrul vechilor tradiții legate de Sfințele Paști, se afla și preocuparea creștinului pentru a întâmpina această sărbătoare cu vestimentație și încălțăminte nouă. Ceea ce țeseau ori împleteau gospodinele pe timpul iernii devenea haine sau cămăși pe care mai cu seamă tinerii le etalau venind la biserică de Paști. Astfel, vechiul sat românesc nu făcea recurs la casele de modă, ci dimpotrivă, rolul fundamental îl aveau creativitatea locală, buna cuviință și armonizarea cu exigențele timpului.

Această înnoire vizibilă în exterior era puternic alimentată de trăirea creștină din perioada Postului Mare. Au înțeles încă de timpuriu creștinii că toate perioadele de post, dar mai cu seamă această perioadă ce îmbracă în frumoase tradiții sărbătoarea Sfintei Învieri, trebuie să aducă schimbarea în bine, înnoirea sufletească. Această înnoire este mărțuria actualizării în viața noastră a Patimilor, Morții și Învierii lui Hristos. De aceea cântările pascale ne cheamă "să ne curățim simțirile" pentru a înțelege mesajul slăvitului Praznic și a "învia din faptele cele moarte".

Înnoirea vestimentară și înnoirea interioară sunt puternic alimentate de spectaculoasa înnoire a naturii, de bucuria reluării ciclului vieții. Iar sărbătoarea Sfințelor Paști ne oferă și această posibilitate de a contempla Creația ce se înnoiește.

Dar poate cea mai frumoasă și grăitoare expresie a înnoirii o oferă copiii și tinerii care sunt foarte prezenți la toate manifestările religioase din această perioadă. Desigur, pentru ei emoția sărbătorii are o reverberație aparte, căci lumina Învierii strălucește mai intens când este grefată pe nevinovăția unui copil, pe entuziasmul unui tânăr râvnitor pentru cele sfinte.

Din tot acest minunat spectacol al înnoirii transpare un fapt care ne bucură, dar ne și responsabilizează: *Hristos nu a înviat pentru sine ci pentru noi, cei păcătoși !* Din această perspectivă se impune a ne privi și propria noastră viață. Adevărata lumină a Învierii pe care cu atâta efort căutăm să o aducem cu făclii de la Biserică până în casa noastră, trebuie să o purtăm și în suflete și mai cu seamă să o facem vizibilă între semeni prin faptele unei vieți cuviințioase, curate și bineplăcute lui Dumnezeu.

Cu fiecare act de pocăință, cu fiecare faptă bună, cu fiecare gând frumos, cu fiecare rugăciune și cu fiecare gest de comuniune și întruajutorare umană Hristos Biruitorul morții înviază și întru noi, restaurând pe vechiul Adam pentru a-l face viețuitor în "duminica fără de sfârșit" din Împărăția Cerurilor.

Pr. Mihai Mărgineanu

Bioma Agro Ecology Co

Tratamente ecologice pentru agricultură, protecția mediului, zootehnie, produse agroalimentare

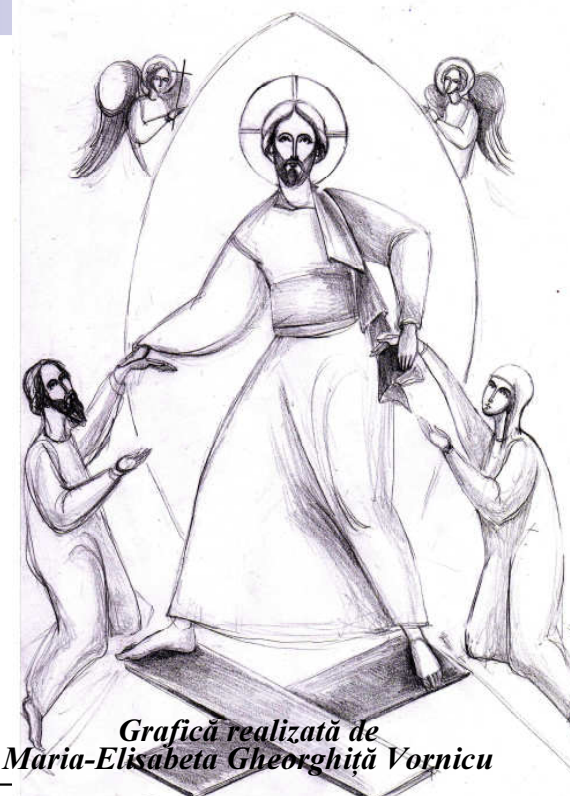
www.bioma.ro Tel: 0332.10 10 69
bioma.ecology@gmail.com Mobil: 0746.66 00 90

totul pentru electricitate www.teko.ro

www.neosim.ro

Direcționați 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA "TOMA COZMA"

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- ◆ **Numele Asociației :** PAROHIA "TOMA COZMA"
- ◆ **CIF (Codul de Identificare Fiscală):** 11198095
- ◆ **Contul Organizației în format IBAN:** RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450
- ◆ **ATENȚIE: La formularul 230 trebuie anexat obligatoriu, în copie, formularul 210 — "Fișa fiscală", care se obține de la angajator.**
- ◆ **DETALII și INFORMAȚII:**
  - ◆ Oficiul Parohial, tel: 211 273
  - ◆ Direct la Pangarul bisericii Parohia "TOMA COZMA" vă e un partener credibil !

Fie ca Sfințele Sărbători de Paște să vă aducă lumină în suflet

Cu prilejul Sfințelor Sărbători Pascale, adresăm tuturor enoriașilor, prietenilor parohiei Toma Cozma, cititorilor și colaboratorilor revistei parohiale, donatorilor, ostenitorilor și tuturor celor care ne ajută în activitățile pe care le organizăm sincere urări de sănătate, bucurie și frumoase împliniri duhovnicești.

Sărbători fericite!

Evanghelia Învierii (Matei 28, 1-16)

După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (*Duminică*), a venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul.

Și iată, s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei.

Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada.

Și de frica lui s-au cutremurat străjerii și s-au făcut ca morți.

Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit îl căutați.

Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut.

Și degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și iată va merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea. Iată v-am spus vouă.

Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui.

Dar când mergeau ele să vestească ucenicilor, iată Iisus le-a întâmpinat, zicând: Bucurați-vă! Iar ele, apropiindu-se, au cuprins picioarele Lui și I s-au închinat.

Atunci Iisus le-a zis: Nu vă temeți. Duceți-vă și vestiți fraților Mei, ca să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea. (...)

Pastorală PF Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Praznicul Învierii Domnului — 2008

- Fragment —

Prezența lui Hristos Cel Înviat în Biserică și în lume este o Prezență tainică spirituală care nu izbește privirile și nu ne constrânge fizic sau moral, pentru că Hristos-Domnul respectă libertatea noastră de a-L primi sau refuza. Hristos Cel Înviat nu forțează ușile sufletului nostru, nu anulează libertatea noastră; drumul Lui se întâlnește cu drumul vieții noastre, dar în casa sufletului și a trupului nostru nu intră decât dacă este primit în mod liber. El ne spune adesea, în multe chipuri și în multe împrejurări: „Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine” (Apocalipsa 3, 20). Cine-L primește pe El primește Viața și Bucuria veșnică, primește Cerul în inima și în casa sa. Cine nu deschide ușa inimii sale lui Hristos, se încuie pe sine în afara Împărăției lui Dumnezeu, după cum se spune într-o cântare liturgică din Postul Sfințelor Paști: „Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla

formă de cruce.

Pacea cerească pe care o aduce Hristos Cel Înviat din morți în sufletele credincioșilor este pacea împăcării omului cu Dumnezeu, puterea biruinței asupra păcatului și a morții, puterea iubirii jertfelnice, care îi ajută să treacă prin necazurile, ispitele și încercările vieții pământești. Această putere o confirmă Sfântul Apostol Pavel când zice: „Toate le pot într-o clipă, dar să mă împiedic să mă împiedic” (Filipeni 4, 13). Puterea Crucii și a Învierii, ca prezență tainică, dar reală a lui Hristos în Biserică, o confirmă apostolii și martirii care și-au dat viața pentru El, ierarhii, preoții și diaconii care s-au luptat pentru apărarea dreptei credințe, monahii și monahiile care s-au nevoit în mănăstiri și schituri prin post și rugăciune, familiile creștine care au născut și crescut copii în credință, precum și toți cei ce au purtat cu bucurie crucea multor încercări și suferințe, cu credința în ajutorul lui Hristos și cu nădejdea Învierii. Biserica trăiește din prezența iubirii mântuitoare a lui Hristos (cf. Romani 8, 35), din legătura vie cu El, ca

priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui...” (Triod, Denia din Sfânta și Marea Luni, troparul, după cei șase Psalmi, E.I.B.M.B.O.R., București, 2000, p. 545).

Prezența lui Hristos Cel Înviat se invocă în rugăciune. Când spunem „Doamne, ajută-mi”, „Doamne, miluiește-mă”, „Doamne, fii cu mine”, „Doamne, scapă-mă”, „Doamne, mântuiește-mă”, toate aceste expresii pe care le-am învățat din Evanghelia lui Hristos sunt chemări ale lui Hristos în sufletul, în viața noastră și în activitatea noastră, întrucât prezența Lui se oferă, dar nu se impune. Hristos Cel Înviat nu lipsește niciodată de la întâlnirea cu noi, ci noi uităm adesea să-L căutăm, să-L chemăm sau să-L primim. Mărturisirea cea mai cunoscută a prezenței lui Hristos în Biserică Sa este salutarea liturgică ortodoxă: „Hristos în mijlocul nostru”, urmată de răspunsul: „Este și va fi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor, amin!”. Astfel se confirmă făgăduința prezenței lui Hristos în Biserică Sa, pe baza experienței Bisericii Sale care trăiește în și se hrănește cu prezența iubitoare, sfințitoare și mântuitoare a lui Hristos. Precum în ziua Învierii Sale, Hristos-Domnul Cel Înviat a venit la ucenicii Săi adunați laolaltă, a stat în mijlocul lor și i-a binecuvântat, tot așa El vine și stă în mijlocul credincioșilor adunați în numele Său, în orice loc și orice timp, potrivit făgăduinței Sale: „Unde sunt doi sau trei adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18, 20). Folosindu-Se de mâna și glasul preotului, Hristos ne întâmpină și ne binecuvintează cu pacea Sa. De aceea, în cultul ortodox preotul transmite, prin cuvânt și gest, binecuvântarea lui Hristos, zicând: „Pace tuturor!”, în timp ce binecuvintează cu mâna dreaptă în

urmare a „credinței lucrătoare prin iubire” (Galateni 5, 6) și așteaptă cu credință, nădejde și dragoste împlinirea făgăduinței Lui: „Eu sunt învierea și viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac” (Ioan 11, 25-26).

În paginile de mai sus ale Scrisorii Pastorale, când am subliniat importanța prezenței mântuitoare a lui Hristos Cel Înviat în Biserică, am adus mai ales mărturia din Sfânta Scriptură din Sfânta Liturghie, îndeosebi pentru că anul acesta 2008 este, în Patriarhia Română, Anul jubiliar al Sfintei Scripturi și al Sfintei Liturghii, când aniversăm 320 de ani de la tipărirea Bibliei de la București (1688), prima ediție integrală a Sfintei Scripturi în limba română, și 500 de ani de la tipărirea primului Liturghier ortodox, și anume Liturghierul slavon apărut la Târgoviște în anul 1508. Prin ascultarea cuvântului lui Dumnezeu din Sfânta Scriptură și prin participarea la Sfânta Liturghie, simțim noi în modul cel mai intens prezența iubitoare, sfințitoare și mântuitoare a lui Hristos în Biserică, pentru a ne dăruia bucurie, pace și viață veșnică.

Semnificația zilelor din Săptămâna Mare

După un Interviu cu Părintele Teofil Părăian
(continuare din numărul trecut)

Să tacă tot trupul omenesc și nimica pământesc în sine să nu gândească, căci Împăratul Împărăților și Domnul Domnului merge să se junghie și să se dea de mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui puterile îngerești cu toată domnia și stăpânia, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fetele acoperindu-și și cântând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Așa se spune la Sfânta Liturghie. Așa trebuie să spunem și noi în conștiința noastră, așa trebuie să gândim și noi despre tainele mai presus de înțelegere. Să tacă firea omenească cu gândurile ei pământești și să audă, să asculte, să vadă pe cei care îl însoțesc pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos în moarte și prin moarte spre învierea cea de a treia zi, pe care o așteptăm și pentru care ne-am rugat să o ajungem ca să ne închinăm Învierii Mântuitorului nostru Iisus Hristos fără de osândă și să ne împăcăm cu toți. Să le zicem frați celor ce ne urască pe noi și așa, în ziua Învierii să strigăm: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Pentru vremea la care am ajuns ne-am rugat de-a lungul întregului post al Paștilor. Am zis la Liturghia Darurilor mai înainte sfințite rugăciune către Dumnezeu: Dă-ne nouă, Bunule să luptăm lupta cea bună, calea postului să o săvârșim, credința nedespărțită să o păzim, capetele nevăzuților balauri să le sfărâmăm, biruitori asupra păcatului să ne arătăm și fără de osândă să ajungem a ne închina și Sfintei Învieri!. Am ajuns în ziua Sfintei Învieri, am ajuns să ne închinăm Sfintei Învieri. Biserica însă ne cere ceva anume și zice: În Ziua Învierii să ne luminăm cu prăznuirea și unii pe alții să ne îmbrățișăm, și să le zicem frați și celor ce ne urască pe noi și așa să strigăm: Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

Întrebarea firească pentru fiecare dintre noi este: Ne închinăm cu adevărat Sfintei Învieri? Le zicem frați celor ce ne urască pe noi? Suntem binevoitori față de toți oamenii? Dacă da, atunci suntem fericiți, pentru că trăim Ziua Învierii într-o clipă dorim să ne luminăm. Spunem că Paștele Domnului sunt o trecere de la moarte la viață și de pe pământ la cer. Chemăm cerul și pământul să se veselească și zicem: Cerurile după cuviință să se veselească și pământul să se bucure, și să prăznuiască toată lumea cea văzută și cea nevăzută că Hristos a înviat, veselie cea veșnică. Pentru că știm că prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începutul altei vieți veșnice. Și de aceea lăudăm pe Pricinuitorul, adică pe Domnul nostru Iisus Hristos, pe Cel unul binecuvântat, Dumnezeuul părinților și preamărit. Avem bucuria să vedem pe Soarele dreptății tuturor viața răsărind, ne gândim la lumina Învierii, la bucuria izvorâtă din mormântul cel datator de viață al Mântuitorului nostru Iisus Hristos, ne bucurăm și noi împreună cu ucenicii Mântuitorului, care s-au bucurat văzându-l pe Domnul (In. 20, 20) și răspundem chemărilor Sfântului Ioan Gură de Aur, care zice:

Toți să vă ospătați din ospățul credinței, toți să luați bogăția bunătății. Nimeni să nu plângă pentru sărăcie, că s-a arătat împărăția cea de obște, nimeni să nu se tânguiască pentru păcate că iertare din mormânt a răsărit. Nimeni să nu se teama de moarte că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului. A stins-o pe

ea Cel ce a fost ținut de aceea, prădat-a iadul Cel ce S-a pogorât la iad. Și aceasta mai înainte apucând Isaia a strigat: Iadul, zice, s-a amărât întâmpinându-Te pe Tine jos, s-a amărât că s-a stricat, s-a amărât ca s-a batjocorit, s-a amărât că s-a omorât, s-a amărât că s-a legat. A luat trup și de Dumnezeu s-a lovit, a luat pământ și s-a întâmpinat cu cerul, a luat ce a văzut și a căzut întru ce n-a văzut. Unde-ți este moarte boldul? Unde-ți este iadule biruința? Înviat-a Hristos și tu te-ai surpat. Înviat-a Hristos și ai căzut dracii. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viata viețuiește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în mormânt. Că Hristos înviind din morți începătura celor adormiți S-a făcut. A aceluia este slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

În această atmosfera trăind, suntem cu adevărat oameni care prăznuim Învierea Mântuitorului și dăm slava celui ce a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând.

Legătura interioară dintre Moartea și Învierea Domnului

Moartea și Învierea Domnului trebuie privite împreună, ca un întreg. Așa le-au privit Părinții bisericești, așa le privește Biserica în viața ei liturgică și de rugăciune. Când pomenește de Cruce, ea nu uită de Înviere și când se bucură de Înviere, se gândește totodată la Cruce.

Noi și acum bând sângele Domnului în Euharistie, îl bem din trupul Domnului direct, totul fiind, fără îndoială, acoperit de valul unor simboluri. Deci precum Trupul Domnului încă mort pe Cruce are în El puterea de viață făcătoare a Duhului, așa și acum în cer este într-o stare de jertfă tainică, într-o continuare a jertfei de pe Cruce.

Această împletire a morții și a puterii de viață în Domnul, se arată și în faptul că altarul de pe care ne împărtășim cu Hristos, viața noastră, este văzut în Răsărit ca mormântul Domnului. Din mormânt ne răsare viața.

Spiritualitatea răsăriteană nu cunoaște acel trup dărâmat, contorsionat al lui Iisus pe Cruce, pe care-l întâlnim în iconografia apuseană, care a separat parcă cu totul evenimentul morții Domnului de viața ce se va dezvoltă în Înviere; dar tot așa, spiritualitatea răsăriteană nu slăbește ideea continuării stării de jertfă a Mântuitorului după Înviere, cum face teologia catolică, urmată de cea protestantă, care a eliminat cu totul aceasta idee și deci și aspectul Euharistiei ca jertfă.

Expresia cu moartea pe moarte ai călcat și cele asemenea ei, ne precizează și mai bine momentul în care Hristos a surpat stăpânirea ce o avea moartea asupra firii omenești: în momentul când moartea s-a consumat, în momentul când ea și-a împlinit lucrarea ei, adică în momentul când Hristos ca om a expirat, care coincide cu momentul când atingea iadul. Înaintând, moartea înainta în surparea morții. Când s-a săvârșit ea deplin, s-a săvârșit și slujba, ei de instrument al desființării morții. Domnul străbătând actul morții ca om, străbătea spre desființarea morții firii omenești, prin actul morții.